

Архиерейска празнична вечерня в чест на св. Варвара

В навечерието на празника на св. вмчца Варвара в столичния храм „Преображение Господне“, кв. “Лозенец”, бе отслужена тържествена архиерейска вечерня с петохлебие, в чест на Божията угодница Варвара.

С благословението на Негово Светейшество Софийския митрополит и патриарх Български Неофит тя бе предстоявана от софийския викарий Белоградчишки еп. Поликарп, който бе в съслужение с архимандрит Евтимий от Видинска епархия и храмовото духовенство во главе с предстоятеля ставр. ик. Василий Сарян и трима дякони.

Празникът посветен на св. Варвара се чества като втори храмов празник на Преображенската енория, тъй като в храма има параклис, посветен на св. мъченица и се покои частица от нейните св. мощи.

Светинята е донесена в храма на 8 септември 1957 г. от тогавашния Български патриарх Кирил и е дар от Московския и на цяла Русия патриарх

Алексий I. Това е частица от мощите на светата великомъченица, които се покаят в гр. Киев – град, известен със своето благочестие и святост.

През тези повече от 60 г. пребиваване на мощите в столичния храм „Преображение Господне“ те са съхранявани в олтара на параклиса „Св. Варвара“ и въпреки вниманието за опазването им, на два пъти са крадени. Но светицата ревниво пази своето благословение за вярващите, които я почитат в този храм и ставало така, че хората, които неразумно посягали на светинята, после сами я връщали.

През 2005 г. Отец Василий Сарян, предстоятел на храма, заедно със своите събратя и църковното настоятелство организират поставянето на специален проскинитарий, в северната средна част на храма, в който частицата от мощите е изложена за поклонение в новоизработена мощехранителница.

„Почитта на към св. мъченически мощи е голяма, защото мъчениците са угодници Божии и тяхната смърт е скъпа в очите на Господа, а и в нашите очи. Почитта към св. мъченически мощи в православната църква се е изразявала по много начини. Върху тях от древност още са се строили църкви като знак на убеждението, че кръвта и костите на мъчениците са били благоплодно семе за растеж на св. Църква. И до днес още в новоосвещавани свети църковни жертвеници се полага частица от мъченически мощи като израз на същото убеждение и на същата почит към техния подвиг за Христа.

Почитта към св. мъченическите мощи се изразява и в благочестиво преклонение пред тях. Те са скъпо достояние на св. Църква, която с духовна радост ги пази, а вярващите люде ги украсяват със своите молитви и с ревността си за богоугоден живот... Заради това и духовната ни почит към св. вмца Варвара е голяма.

Тя е прославила Бога в началото на III в. през времето на император Максимилиан, когато се е повдигнало гонение срещу християните. Дъщеря на богат езичник, тя презряла всичко земно, защото била възлюбила Исуса, в Когото дълбоко вярвала, и накрая заради Него приела и мъченически венец. Тя е прославила Бога с живота и със смъртта си и Бог я е прославил с дивния и светийски и великомъченически подвиг и с чудодейната сила на нейните св. мощи.” – това е част от словото, произнесено от приснопамятния Български патриарх Кирил след св. Литургия в столичната църква “Преображение Господне” на 8 септември, 1957 г. при полагане на частицата от св. мощи на св. Варвара.

През годините почитта към мъченицата не само не е забравена, но е насърчавана от ревностното служение на храмовите духовници, които под ръководството на ставр. ик. Василий Сарян все повече благоукрасяват храма и отдават молитвена почит към светицата с моление, акатисти и многобройни кандила, които поставят над мощехранителницата на св. Варвара и другите светини в храма.

В навечерието на празника на покровителката на храма, Църквата блести с новата си, окончателно завършена стенопис и грее в своето благолепие, обсипана с богата цветна украса, светещи лампади и дори със стъпало изработено от светец оникс.

Наред с видимото благолепие църковното изпълнение успя да почувства и духовното. Празничната вечерня бе изпълнена от църковни певци, които владеят източно църковното пение и това допринесе за молитвеното настроение на десетките вярващи, които изпълниха храма.

Участвайки активно певчески в богослужбата, като антифонно отпяваше с певците полагащите се песнопения, еп. Поликарп, в края на вечернята се обърна със слово. Той преподаде архипастирския благослов на Софийския митрополит на вярващите и като припомни житието на светицата, отправи благопожелания.

ЗА ПО-БОГАТ СНИМКОВ МАТЕРИАЛ НАТИСНЕТЕ ТУК <https://flic.kr/s/aHsmwWoHd8>

Снимка: bg-patriarshia